

[Skatteministeren]

Ifølge det lovforslag, vi her har til behandling, gives der samtidig mulighed for, at de, der har indbetalt penge på pensionskonti, efter anmodning kan få pengene tilbagebetalt, såfremt anmodningen fremsættes inden den 30. september 1988.

Fru Bente Juncker stillede mig et enkelt spørgsmål vedrørende denne frist, den 30. september. Jeg kan sige, at den er fastsat af helt nødvendige administrative grunde. Fristen er bl.a. begrundet i, at det er nødvendigt for Statskattedirektoratet at vide, hvem der har hævet pensionskonti, og hvem der ikke har, for det vil være urimeligt at skulle sende girokort ud én gang til til dem, som har indbetalt og har ladet pengene blive stående på en pensionskonto.

Når debatten er blevet så forholdtvis langvarig, som den er, skyldes det ikke dette enkle og overskuelige lovforslag, men at der også har været tale om en mere generel debat om rentefgiften. Efter debatten i dag tror jeg, at de fleste kan se, at vi her står over for at skulle løse en af de meget svære opgaver inden for skattelovgivningen. Det har været et gennemgående træk i debatten i dag, at der er vist stor forståelse for opgavens sværhedsgrad.

Der er under debatten i dag sagt ting, som kunne give anledning til kommentarer. Der er også sagt ting, som kunne give anledning til kritiske kommentarer. Men det føler jeg ikke er opgaven i dag.

Som bekendt er der allerede indledt forhandlinger om ændringer af loven om rentefgift. Jeg har et godt håb om, at vi kan nå et resultat af disse forhandlinger, og jeg håber, at vi kan nå en meget hurtig politisk afklaring. Efter min opfattelse kan befolkningen ikke være tjent med fortsat usikkerhed om, hvilke regler der gælder om rentefgiften. Derfor stræber regeringen efter at nå en meget hurtig løsning. Jeg tror ikke, det fremmer at nå en løsning, hvis jeg detaljeret kommenterer alt, hvad der er sagt i dag, og det vil jeg derfor afstå fra i den fase, som vi nu befinder os i. Derfor vil jeg indskrænke mig til at takke for den enstemmige tilslutning til lovforslaget om at forlænge indbetalingsfristen fra den 22. august 1988 til den 20. januar 1989.

Stavad (S):

Jeg vil gerne takke skatteministeren for, at vi nu er kommet i gang med forhandlinger, og for,

at skatteministeren klart og utvetydigt i dag har tilkendegivet, at de forhandlinger skal afsluttes hurtigt. Det er min opfattelse, at vi har været alle løsningsmuligheder igennem, så det, der står tilbage, er et politisk valg. Dette politiske valg mener jeg vi skylder ikke så meget hinanden, men den del af befolkningen, som har opkrævningskort liggende i skrivebordsskuffen, og som ikke ved, om der skal ske en indbetaling den 20. januar 1989 eller ej. Vi skylder befolkningen at få den afklaring meget, meget hurtigt, og derfor er det i hvert fald Socialdemokratiets sigte, at vi får disse problemer klaret senest i løbet af næste uge. Det synes jeg ville være et godt signal, hvis vi kunne love hinanden, at det er målsætningen.

Vi går til forhandlingerne i håbet om, at det kan lykkes at få løst hovedparten af de meget store problemer, der er i forhold til fortiden og dermed også til 1987, men at vi også kan få dem løst på en sådan måde, at vi fastholder det forbrugsbegrænsende og det opsparingsfremmende, og på en sådan måde, at vi undgår de mange tilfældigheder, som vi alle har set eksempler på, og som borgerne har oplevet som en krænkelse af deres retsbevidsthed.

Derfor håber vi i Socialdemokratiet, at det kan lykkes under forhandlingerne at få hovedparten af dem, der har fået opkrævningerne for 1987, helt ud af systemet, statskassen mister intet provenu, der er intet opsparingsfremmende i det ud over de beløb, som ellers skulle indbetales, for pengene er lånt og brugt, så vi kan koncentrere os om fremtiden med at få gamle lån fritaget, så at ethvert nyt lån til forbrug bliver pålagt en afgift, så borgerne ved, hvad konsekvensen af deres dispositioner er.

Jeg tror, at vi så kan skabe en ganske betydelig forståelse i befolkningen for en afgift, som har fået en meget dårlig start. Det beklager jeg. Socialdemokratiet advarede i sin tid og stemte imod i sin tid. Vi er nu parate til at forsøge at skabe en lovgivning, som Folketinget kan være bekendt, og som borgerne kan have tillid til og være tjent med.

Glistrup (FP):

I første runde fik jeg da påvist, at den skat, vi her taler om, ikke er mere forbrugsbegrænsende, end alle andre skatter på 1,6 mia. kr. ville være. Jeg fik påvist, at den er opsparingsfjendsk, at den er betalingsbalancefjendsk, og